

РЕШЕНИЕ

№ 2112

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 06.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **5303** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс. вр. чл. 220 от Закона за митниците/ЗМ/.
Образувано е по жалба на OGL – F. T. Lebensmittelvertreid G./ „О.-Ф. Т. Лебенсмителферттрииб“ Г. Г., чрез адв. Г. със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, ап.2, срещу Решение № Р.-3000-1052/32-161297 от 18.05.2022 г. на директора на Териториална дирекция Митница П. при Агенция „Митници“, с което се отказва освобождаване на предоставен депозит в размер на 456,25 лв. за вноса на пресни лимони, оформен с митническа декларация с MRN 21 BG003010031422R1/20.10.2021 г., като същият се задържа за плащане на вносното мито, преизчислено на база стандартната вносна стойност за процесните стоки, извършени са съответните корекции в митническата декларация и се придвижва заплащането на лихви, като се приема, че лихвеният процент е „ този, който е в сила за операции по събиране на вземания съгласно националното законодателство“.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение, като издадени при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и липса на мотиви– отменителни основания предвидени в чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК. Твърди се, че административният акт е издаден при неправилно възприета фактическа обстановка. Конкретен жалбоподателят сочи, че дружеството е представило всички необходими доказателства за определяне на митническата стойност на процесните стоки – документи, доказващи реално дължимата и платена цена за доставката на стоките,

което е и договорната стойност на същите, съобразно чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 г. Според оспорващия разпоредбата на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоката. Излагат се аргументи, че митническата администрация не е отчела спецификата на търговските отношения между „О.-Ф. Т. Л.“ Г. и крайния клиент на стоките. Моли решението да бъде отменено. Претендира присъждане на сторените разноски.

Ответникът, директорът на ТД Митница - П., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва при разглеждане на делото.

Административен съд-София град след като обсъди писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, от фактическа страна, приема за установено:

Между страните не се спори, че, през 2020 г. е извършвало внос на пресни плодове и зеленчуци в значителни количества, предимно от Турция.

На 20.10.2021 г. „О. Ф. Т. Л.“ Г. –Г. като вносител в МБ С. с митническата декларация с MRN 21 BG003010031422R1 декларира под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни плодове с произход Р Турция, в това число и пресни лимони с нето тегло 8184 кг. - стока № 1/3 с код по КН [ЕГН], с декларирана митническа стойност 15200,66 лв., преизчислена в митническа стойност €/100 кг. 94,96 €/100 кг.

Определената от Европейската комисия за дата 20.10.2021 г. стандартна вносна стойност /С./ за пресни лимони от Р Турция е 51,90 €/100 кг.

Тъй като декларираната митническа стойност е с повече от 8% от определената стандартна вносна стойност, на основание чл. 75, пар. 2 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 вр. чл. 148 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 вносителят е представил обезпечение, в размер на 720,28 лв., представляващ размер на митото, което той би платил при определената за деня С..

С писмо рег. № 32-332589 от 20.10.2021 г. „О. Ф. Т. Л.“ Г. –Г. е уведомено, че на основание чл. 75, пар. 5, ал. 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация с MRN 21 BG003010031422R1 от 20.10.2021 г., е необходимо да представи доказателства, че стока №1/3 - пресни лимони е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

С молба вх. № 32-370614 от 19.11.2021 г., в изпълнение на дадените от митническите органи указания, дружеството - жалбоподател, чрез пълномощника си „Ренус България“ ООД, представя доказателства на каква цена е пласирана стоката от тази партия. Част от внесеното количество 3000 кг. е продадено на търговска верига LIDL България на цена от 118 €/100 кг. Останалото количество по МД 5184 лв. е продадено на търговска верига LIDL България на цена от 88 €/100 кг.

С молба вх. № 32-370830 от 19.01.2021г. и с молба № 32-9872 от 11.01.2021г. от името на вносителя са представени допълнително документи, свързани с плащането към турските производители, справка-декларация по ЗДДС за м. 10.2021г. с дневници за покупки и продажби и др.

За частта от стоката с общо нето тегло 3000 кг., продадена за цена 118 €/100 кг. по-висока от тази на придобиване, преизчислена на 106,96 €/100 кг. в решението е

прието, че е представено удовлетворяващо митническо доказателство за условията за освобождаване, поради което част от вноса за стока № 1/3 депозит, преизчислен на 206,03 лв. следва да бъде освободен.

За останалата част от стока № 1/3 пресни лимони с общо нето тегло 5184 кг., сравнени с разходите за придобиване на стоката - 101,10 €/100 кг., включващи освен фактурираната цена и декларирани разходи за транспорт, митническо представителство, такси за здравен контрол и представителство пред БАБХ, митническите органи констатираха, че продажната цена на тази част от партидата в общо нето тегло 5184 кг. пресни лимони в размер на 88 €/100 кг. е по-ниска от цената на придобиване на тази стока, поради което приеми, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване и вносният депозит в размер на 456,25 лв. следва да се задържи за заплащане на вносни мита на основание чл. 75, пар. 5, ал. 3 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

Вносителът е уведомен, че предстои издаване на решение на директора на ТД Митница П., с което за част от партидата с общо нето тегло 5841 кг от стока № 1 пресни лимони по МД с MRN 21 BG003010031422R1 ще бъде установено митническо задължение и част от представеното обезпечение за тази стока ще бъде усвоено.

На 25.03.2022 г. с писмо рег. № 32-66686/28.02.2022г. представителят на германското дружество, "Къстъмс Пойнт" ООД, е депозирана молба с вх. № 32-99331, с която се възразява срещу предстоящото издаване на такова решение.

С решението административният орган е коригирал МД с MRN 21 BG003010031422R1, като общият брой стоки се променя от 3 на 4, като за стока № 1 "лимони жълти пресни(Enterdonat)" се променят данните за маса, брой опаковки, цена, разходи за транспорт, митническа стойност и пр. и се създава нова стока № 4 "пресни лимони – 5184 кг." с митническа стойност 9414,49 лв. и е определено ново задължение за вносно мито в размер на 456,25 лв. За новата стока, на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията се отказва да се освободи част от представеното за стока № 1/3 от МД обезпечение, отнасящо се до част от партидата с общо нето тегло 5184 кг. в размер на 456,25 лв. и същото се задържа като плащане на дължимо вносно мито за стока 4/4 и лихва от датата на допускане на стоките за свободно обращение (20.10.2021г.) до датата на събиране на дължимото мито.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспореното решение. Приети са доказателства, допълнително представени от страните. Допуснатата е съдебно-икономическа експертиза /СИЕ/, приета без възражение от страните. След анализ на наличните по делото писмени доказателства вещото лице е установило, че реално заплатената цена на стоката по процесната МД за стока № 1/3 пресни лимони с нето тегло 5184 кг. е 0,8448 евро / кг. и стойност 7116,59 евро, съгласно представените търговски фактури. В тях са посочени страните, внасяната стока и подлежащата на плащане цена, като доставката и продажбата са отразени в счетоводната отчетност и справките декларации към НАП за м. 10.2021г., като правилно са извършени счетоводните записвания. Съдът кредитира заключението на експертизата като обосновано предвид това, че вещото лице е формирал изводите си въз основа на представените по делото доказателства, компетентно изготвено и обективно с оглед липсата на данни за заинтересованост на вещото лице от изхода на спора.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

По делото не е формиран спор по фактите. Спорът е относно това предоставено ли е от OGL F. T. Lebensmittelvertrieb G. удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл.75, § 5 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891.

Правната уредба на вноса на плодове и зеленчуци се подчинява на специални митнически правила, доколкото член 1, § 1, втора алинея от Митническия кодекс на Съюза предвижда, че последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент № 1308/2013 и Делегиран регламент 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци.

Член 75 от Делегиран регламент 2017/891 предвижда правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно член 75, § 2, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Митническия кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

От друга страна, съгласно член 75, § 5, първа алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническия кодекс на Съюза, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, § 2, буква в) от този кодекс. Съгласно член 75, § 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В случая не е спорно, че вносителят OGL F. T. Lebensmittelvertrieb G. е избрал да определи митническата стойност на внесената партида въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно ясения текст на член 75, § 5, първа, трета и четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническия кодекс на Съюза.

По спорния по делото въпрос относно доказателствата, които трябва да се представят от вносителя е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз. Това решение е по преюдициално запитване, отнасящо се по тълкуването на чл. 75, § 5 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, отправено в рамките на спор между същите страни и по повод декларираната договорна стойност при вноса на пресни тиквички с произход от Турция.

По разясненията от т. 81 и т. 82 от решението на Съда по дело С-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническият кодекс на Съюза. Продажба на внасяната партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

В случая с писмо от 20.10.2021г. от дружеството са изисквани допълнителни документи за доказване коректността на декларираната митническа стойност на внасяната стока – пресни лимони от Турция, по процесната митническа декларация с MRN 21 BG003010031422R1 от 20.10.2021 г. С молба вх.№ 32-370614 от 19.11.2021г. дружеството е представило доказателства на какви цени са пласирани стоките, допълнителни доказателства са представени с молба вх. № 32-370830 от 19.11.2021г. и молба вх. № 32-9872 от 11.01.2022г.

Както беше посочено по-горе, с митническа декларация MRN 21 BG003010031422R1 са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление внасяните от OGL F. T. Lebensmittelvertrieb G. стоки - пресни плодове с произход от Турция, от които: под № 1 пресни лимони с код по КН: [ЕГН], нетно тегло 8184 кг. и декларирана митническа стойност 15200, 66 лева, преизчислена в Евро/100 кг., на 94,96 Евро/100 кг.

Съгласно член 73 от този делегиран регламент „За целите на настоящия дял:

а) „партида“ означава стоките, представени с декларация за допускане за свободно обращение, обхващаща единствено стоките от един и същ произход, които попадат под един-единствен код по Комбинираната номенклатура; ...

В процесния случай стоката един вид лимони, е декларирана в една митническа декларация, с код по КН: [ЕГН] и е с произход Турция, поради което е от една партида.

С процесното решение митническият орган е разделил партидата на две части, така както е декларирана: под № 1 остава част от декларираната партида с описание “лимони жълти пресни “ – 3000 кг. в 400 щайги и се създава нова стока № 4 от същата стока пресни лимони – 5184 кг., със същия код по КН и същия произход . Едната е продадена на цена от 118 евро /100 кг, която е по по-висока от цената на придобиване, а втората (стока № 4) за количеството от стоката продадено на цена от 88 евро/100 кг. - по - ниска от цената на придобиване ведно с допълнителните разходи.

Това разделяне на партидата внасяни стоки на две отделни части /макар и наричани в решението партиди/ , всяка от които е третирана по различен начин е в противоречие с цитираната разпоредба на чл.73 б."а" от Делегирания регламент. Не са изложени мотиви от органа, по какви причини партидата е разделена на две части, като за всяка от тези части са постановени различни решения-в една част се връща депозита, в друга е постановен отказ. Този подход на митническите органи е в противоречие с изискването за доказване и оценка на партидата внасяни стоки, съгласно изискването на чл.75, пар.5, ал.1 от Делегирания регламент.

С оглед на изложеното и без да обсъжда наличието на останалите две условия за

оспорване на митническата стойност, настоящият състав намира, че посоченото нарушение на материалния закон е свързано с въпрос, който е предоставен на преценката на административния орган и преписката следва да бъде върната на митническите органи. Действително разпоредбата на чл.173,ал.2 АПК визира случай, когато естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, съдът да изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, като тя е приложима тогава, когато административното производство е започнало по искане на гражданин или организация, по искане на прокурора, омбудсмана, по искане на по-горестоящ орган или друг държавен орган съгласно чл. 24,ал.1 ГПК. По това искане след отмяна на акт липсва произнасяне и затова съдът следва да върне преписката на компетентния орган. В случая административното производство не може безспорно да се установи, че е започнало по инициатива на митническия орган, тъй като с писмо от 20.10.2021г. от дружеството са изискани допълнителни документи за доказване коректността на декларираната митническа стойност на внесената стока -лимонин от Турция, по процесната митническа декларация MRN 21 BG003010031422R1, но с молби от 19.11.2021г. и от 11.01.2022г. дружеството е представило документи по опис и е предявило искане за възстановяване на депозита по посочената митническа декларация.

В този смисъл е и практика на Върховния административен съд по аналогичен случай със същите страни – решение № 12099 от 06.12.2023г. по адм.д. № 2494/2022г. по описа на ВАС, VIII о.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, Агенция „Митници“ следва да заплати на „OGL F. T. Lebensmittelvertrieb G. /О.- Ф. Т. Л. Г./ - Г. разноски в размер на 1004 лв., съгласно представен списък и доказателства за заплащането им.

Водим от горното, на основание чл. 172, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, Л. състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Р.-3000-1052/32-161297 от 18.05.2022 г. на директора на Териториална дирекция Митница П. при Агенция „Митници“, с което се отказва освобождаване на предоставен депозит в размер на 456,25 лв. за вноса на пресни лимони, оформен с митническа декларация с MRN 21 BG003010031422R1/20.10.2021 г., като същият се задържа за плащане на вносното мито, преизчислено на база стандартната вносна стойност за процесните стоки и са извършени съответните корекции в митническата декларация.

ВРЪЩА административната преписка на директора на Териториална дирекция Митница П. при Агенция „Митници“ за ново произнасяне, съобразно дадените от съда задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на материалния закон.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „OGL F. T.

Lebensmittelvertrieb G. /О.- Ф. Т. Л. Г./ - Г., V. DE[EИК] и данъчен номер в България BG [ЕГН] разноси в размер на 1004 (хиляда и четири) лв. Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването.

Съдия: